

Z
casopis

čítaj sa
žilinských evanjelikov

Pozdrav z Chicaga

Biblický pohľad na zmeny

Rozhovor: Bohdan Hroboň

Čakaj nečakané

Rozhlasové služby Božie zo Žiliny
31.10.2024 kazateľ Ivan El'ko

01 Úvodník

ROZHOVOR

03 Bohdan Hroboň

VYUČOVANIE

09 Biblický pohľad na zmeny

PRÍ(R)UČKA PRE ŽIVOT

13 Nie je nič stálejšie ako zmena

15 Zaujímalo nás
Aká zmena v živote Ťa prinú-
tila kráčať iným smerom?

POZDRAV

17 Detský tábor v USA

ČÍM ŽIJEME V ECAVZA

19 Svedectvo: Biblia a financie

21 Svedectvá z letných táborov

Editorial

Niekoľko mi raz povedal, že zmena je dobrá. Postupom času som zistila, že dobrá nie je preto, lebo máme odvahu prekonať strach. Dobrá je pre našu vieru, že **Pán stojí pri nás** a s vďačnosťou môžeme hľadiť, ako požehnáva svoje dielo.

Niekedy je to krok do neznáma, keď sa snažíme nájsť rovnováhu v rozvírených vodách. Práve v takých chvíľach sa mi dostala do rúk malá knižka s jednoduchým príbehom, kde sa hlavný hrdina snažil uniknúť z ťažkej situácie. Zrazu sa pred ním zjavil voz a vystrčila sa z neho ruka, ktorá mu chcela pomôcť naň naskočiť. Pomoc však neprijal. Vo chvíli keď sa voz rozbehol a strácal sa v prachu, hlavný hrdina si uvedomil, že **takáto situácia sa už nemusí opakovať**. V mysli si predstavoval, že beží za ním... ale voz sa navždy stratil za rohom.

A tak to bolo aj so mnou, ale poučená týmto príbehom, ja som sa za tú ruku chytila. Postupne moja viera v Božiu lásku rástla a táto zmena priniesla **nečakané...** V mojom živote sa začali skutočne diať neuveriteľné veci, za ktoré som veľmi vďačná.

Milé sestry a milí bratia, chcela by som Vás **povzbudiť** jednoduchými slovami nášho Pána Ježiša Krista, ktoré majú hlboký význam. Akákoľvek zmena sa nám v živote deje, akokoľvek sa bojíme prekonať strach, neprestávajme hľadiť na Pána a veriť, že prinesie pre nás a našich najbližších len to najlepšie.

Marek 5:36: „**Neboj sa, len ver!**“

Prajeme vám požehnané čítanie!

Za prípravný tím
Alena Dingová

Úvodník

Ak chceme mať v živote menej stresu, tak je dôležité rátať s nečakanými udalosťami. Nemáme sa ich báť. Nemáme ich vytesňovať. Potrebujeme sa však učiť ich prijímať, počítať s nimi a nakoniec byť za ne aj Pánu Bohu vďační.

Svojho času som čítal jednu veľmi dobrú knihu s názvom Zhluboka se nadechni. Autorka Elissa Epel populárno-vedeckým štýlom prináša viacero dôležitých podnetov, ako sa vysporiadať so stresom vo svojom živote. Páčilo sa mi jedno kľúčové pravidlo, ktoré v tejto knihe zaznelo pri vysporadúvaní sa s rôznymi druhmi stresu v živote, a to pravidlo znie: Čakaj nečakané. Hneď prvé pravidlo, ako reagovať na stres života. Očakávať nečakané udalosti, zmeny. Je to realita života. A to je vlastne aj názov tohto jesenného čísla nášho zborového časopisu: Čakaj nečakané. Tomu sa chceme venovať. Zmeny, očakávané a často aj neočakávané, sú integrálnou súčasťou

nášho života. Taký je ľudský život. Plný nečakaných udalostí, situácií, zmien. Každý to zažíva a môže to byť všeličo. Náhla choroba, ktorá všetko zmení. Zmena pracovnej pozície na pracovisku. Strata blízkeho človeka. Nečakané odchody ľudí z nášho života. Sklamanie, ktoré sme nečakali. Náhle povýšenie v práci. Prudká zmena počasia a mnohé ďalšie.

Každý z nás zažíva mnoho nečakaných situácií. Mnoho zmien, ktorým denne čelíme. Malých aj veľkých. A je veľmi dôležité, ako na ne reagujeme. Či s nimi bojujeme, či ich prijímame, alebo sa snažíme ich vytesniť, nevenovať im pozornosť a podobne.

Ak chceme mať v živote menej stresu, tak je dôležité rátať s nečakanými udalosťami. Nemáme sa ich báť. Nemáme ich vytesňovať. Potrebujeme sa však učiť ich prijímať, počítať s nimi a nakoniec byť za ne aj Pánu Bohu vďační.

Nehovorím, že človek má žiť s vedomím toho, že nič nemá zmysel robiť či plánovať, lebo všetko sa aj tak môže zmeniť a zmení, a načo to všetko je, zbytočne sa namáhať. Nie. Takto nie. Človek má premýšľať. Človek má plánovať. Len je veľmi dôležité v živote rozumieť tomu, že veci sa jednoducho môžu vyvinúť inak. Je to súčasť života. A ak si človek toto uvedomuje a prijíma to, tak má vo svojom živote menej stresu. Je pokojnejší. Vyrovnanejší.

Walter Brueggeman, starozmluvný teológ, hovorí, že v biblickej knihe Žalmy sa často objavuje jeden koncept, ktorý opisuje tromi slovami: orientácia, dezorientácia a reorientácia. Pod slovom orientácia myslí to, že človek má nejaký životný zámer, plán, kam chce smerovať svoj život. Orientuje sa nejakou cestou. Teší sa z toho, čo príde. Avšak často prichádza nejaká zmena, situácia, ktorá zmení mnoho, a zrazu je človek dezorientovaný, lebo prišiel o cestu, ktorú mal naplánovanú. Stratí smerovanie a nevie kam ísť. A tu je veľmi dôležité to, ako bude reagovať na túto zmenu situácie. Lebo tu sa všetko láme.

Čo urobím, je veľmi dôležité. Koncept v knihe žalmov hovorí, že keď vtedy veriaci človek prichádza k Pánu Bohu, volá na Neho, modlí sa, zostáva v tichu, načúva, tak sa deje to, že Pán Boh začne častokrát v tichosti cez rôzne veci hovoriť. Začne človeka niekam smerovať, niečo ukazovať a postupne sa začne rodiť nová cesta pre život. Človek ju začne vidieť, vnímať a môže na ňu s vierou vykročiť. Ak to urobí, tak zmenený človek, nachádza nové smerovanie pre svoj život, prichádza reorientácia a nové uchopenie aktuálnych udalostí života. A tak človek kráča životom – síce inak ako chcel, ale nakoniec to môže byť oveľa lepšie, ako si to na začiatku predstavoval.

Zmeny sú súčasťou ľudského života a to je vlastne dobre. Kiež aj toto číslo ZA-čítaj sa nám prinesie viac dobrých inšpirácií, ako prijímať zmeny vo svojom živote tak, aby nás posunuli, a nie, aby nás zasekli na našej ceste. Čakajme nečakané a nebojme sa toho. Nakoniec to prinesie oveľa väčšie požehnanie, ako by sme na začiatku očakávali.

Marián Kaňuch
zborový farár

Rozhovor **Bohdan Hroboň**

Je dobre, že sa situácia nevyvíja tak, ako sme plánovali

Na Biblickej škole v Martine bol Bohdan Hroboň mojím učiteľom Starej zmluvy. Keď vstúpil do triedy, tešili sme sa na to, čo nám povie! To, čo učil a ako to učil, nám pomohlo pochopiť, že porozumieť biblickému posolstvu o Pánovi Ježišovi nie je možné bez prvej polovice Biblie. Bez Starej zmluvy by sme nechápali okolnosti Ježišovho narodenia, Jeho zázrakom, či významu Jeho smrti a vzkriesenia. Spolu s Novou zmluvou totiž práve Stará zmluva odhaľuje všetko, čo potrebujeme „na spásu skrze vieru, ktorá je v Kristovi Ježišovi (...) na (našu) nápravu a na výchovu v spravodlivosti, aby bol Boží človek dokonalý a pripravený na každé dobré dielo“ (2. Tim 3,15-17).

V kontexte týchto slov sa s Bohdanom rozprávame o životných zmenách, ku ktorým nás pozýva Biblia aj o tom, akú úlohu hrá 'zmena' v Božom pláne. Čo nás starozmluvné príbehy chcú naučiť o situáciách, ktoré sa nevyvíjajú práve tak, ako sme si vysnívali a čo je dôležité „mať vtedy pred očami“ (Fil 3,14)?

Študoval si Biblické vedy na Wheaton Graduate School v Illinois (USA) a neskôr si pokračoval na pred-doktorandskom štúdiu na Luther Seminary v Minnesote (USA) a doktorandskom štúdiu na prestížnej University of Oxford (Veľká Británia). Akými osobnými a osobnostnými zmenami si prešiel vďaka štúdiu Biblie?

Štúdium Biblie mi dalo a stále prináša takú tichú a asi preto trvalo-udržateľnú radosť. Vo Wheaton Graduate School som spoznal radosť z učenia sa, najmä vďaka skvelým učiteľom. V Luther Seminary som zas spoznal radosť z Božej milosti vďaka dielam Erazma a Luthe-
ra. Ako dieťaťu z rodiny luteránskeho farára mi to trvalo pridlho (mal som vtedy už 33 rokov), ale lepšie neskôr ako nikdy. No a Oxfordská univerzita ma naučila radosť z výskumu, z kritického myslenia, z dlhej cesty do hĺbky a ku zdroju, sem-tam aj zo vzácnych „Heureka!“ momentov. Dostal som skvelý štart a keďže Biblia je veľká a úžasná knižnica, mám sa na čo tešiť po celý zvyšok života.

Jesenné číslo nášho zborového časopisu nás uvádza do nového školského a pracovného roka. Chceme spoločne „čakať nečakané“ a uvažovať o tom, že zmeny, ktoré prináša druhá polovica roka sa môžu všelijako vyvinúť.

Ak však ostávame pri Zdroji, môžeme znovuobjaviť hĺbku a aj v zmenách nachádzať pokoj, objavovať ich význam či mať z nich dokonca radosť. Akú úlohu hrá „zmena“ v Božom pláne podľa Biblie?

Vo všeobecnosti je zmena pozitívny jav, aj keď môže vzbudzovať obavy z neznámeho. Je to znak rastu a života. Problémom je skôr falošný pocit stability a s ním spojený komfort – na ten sa nenápadne ale isto umiera. Tá neistota či strach, spojené so zmenou, sú v istom zmysle pre človeka požehnaním, lebo posilňujú dôveru a závislosť na Bohu. Len nerozumný a neskúsený človek má dojem, že svoj život sám zvláda. Nerozumných a neskúsených je však pomerne veľa a práve vďaka životným zmenám môžu získať poznanie závislosti na Bohu a dôveru v neho. Myslím, že aj biblické príbehy boli práve preto zaznamenané.

**„
Neistota a strach, spojené so zmenou, sú pre človeka požehnaním. Posilňujú dôveru a závislosť na Bohu.
“**

Rozprávam sa s odborníkom, a to musím využiť :) . Priblíž nám, prosím, ktoré biblické príbehy podľa Tvojho názoru najlepšie ilustrujú koncept zmeny a transformácie? Čo nás tieto príbehy chcú naučiť?

Príbehy, a nielen tie biblické, sú prevažne o zmenách, takže môžeme začať hneď od Adama. Ten, spolu s Evou, zažije dramatickú zmenu životného prostredia a podmienok – z nádherného raja do drsnej reality. Tento príbeh nám môže pomôcť s „Prečo?!“ pri návrate z dovolenky v Karibiku do práce v KIA. Hlavne nás však ubezpečuje o Božej opatere a blízkosti všade, kde sme, teda aj v pokazenom svete. Ďalší príbeh je o Nóachovi s rodinou, ktorý prežil ešte väčšiu transformáciu – taký globálny reset. Návod na prežitie z Gn 6,9 znie: Nóach bol muž spravodlivý a bezúhonný medzi svojimi vrstovníkmi. Nóach chodieval s Bohom. S takouto charakteristikou môžeme smelo čeliť akejkolvek zmene či katastrofe. Ešte dôležitejší je tu však predchádzajúci verš: Nóach našiel milosť v očiach Hospodinových. Kristov kríž svedčí o tom, že túto milosť daroval Boh aj nám všetkým a s týmto vedomím sa nemusíme báť ani smrti. No a do tretice príbeh Babylonskej veže, ktorej stavba zmení zámer ľudstva z porozumenia a jednoty na chaos a rozdelenie. Keď sa trápime, prečo sa naše vzťahy a pomery zmenili k horšiemu či úplne stroskotali, zväžme aj

lekciu Babylonskej veže a ono v teológii známe omne peccatum est superbia (každý hriech je pýcha) či ono prislovenečné „pýcha predchádza pád“. Pokora a pokánie – aj v Biblii – mnohé zmeny k horšiemu obrátili na dobré.

Áké pasáže alebo knihy Biblie by si odporučil ľuďom, ktorí prechádzajú životnou zmenou a uprostred toho hľadajú inšpiráciu pre svoj ďalší (osobný a duchovný) rozvoj?

V prvom rade žalmy, a to všetky. Dôraz by som dal na tie, čo chvália Boha, ďakujú mu a oslavujú ho, najmä vtedy, keď sa nám kvôli tej zmene do chvály nechce. Ako sa spieva v jednej skvelej kresťanskej piesni: „Kto chce dál, ten musí cestou chváľ“. Čo by som však ešte viac zdôraznil je príprava na dramatické životné zmeny v časoch pokoja. Na takéto tréning sú skvelé knihy Jób a Habakuk, spolu s dobrým komentárom. Ak dovoľíš malé reklamné okienko: vrele odporúčam slovenský komentár Nahum, Habakuk, Sofoniáš, ktorý vyšiel len pred pár mesiacmi.

Okrem štúdia Biblie a prednáškovej činnosti venuješ svoj čas aj príprave rozhlasovej relácie „Nad Slovom“, ktorú vysiela rádio Devín (Slovenská televízia a rozhlas STVR) každú prvú sobotu v mesiaci od 17.00 do 18.00. Ide o unikátny projekt komentárov k Starému a Novému zákonu a zároveň o vzácne ekumenické dielo,

aké nemá v slovenskej kultúre obdoby. Prijaj' ponuku viesť reláciu takéhoto formátu musela byť výzva!

Relácia „Nad Slovom“ je len takým vedľajším produktom projektu komentárov k jednotlivým knihám Biblie. Tým hlavným výstupom je teraz už 12 zväzkov, ktoré podrobne a z viacerých perspektív rozoberajú hebrejský a grécky text Svätého Písma. Táto práca stojí veľa úsilia a času. Napríklad len komentáre ku Knihe žalmov (7 zväzkov), ktorých som hlavným editorom a spoluautorom, nášmu 20-člennému tímu zabrali vyše 10 rokov. V relácii „Nad Slovom“ sa ako moderátor snažím poslucháčov motivovať, aby si okrem Biblie čítali aj tie naše komentáre. Áno, je to veľká výzva, ale aj úžasná príležitosť, o ktorej generácia pred nami mohla iba snívať.

Vždy, keď sa mi do tejto práce nechce, alebo som z nej unavený či frustrovaný, spomeniem si na môjho otca, ktorý by mi asi dal jednu poza uši, keby som takúto skvelú možnosť pracovať s Bibliou a šíriť jej poznanie čo najviac nevyužil.

Ako moderátor tejto relácie sa zaiste stretávaš s mnohými zaujímavými ľuďmi. Prežívaš počas rozhovorov aj waaw / aha momenty, kedy Ťa práve počuté skutočne inšpiruje?

Pri moderovaní je pre mňa najdôležitejšia príprava. Keď je poctivá, tak prekvapenia nastanú zriedka a zvyčajne len nedopatrením. Waaw momenty mám teda skôr počas nej. Avšak najpríjemnejšími prekvapeniami sú pre mňa často moji hostia. Nielen pre ich vedomosti, ale aj nadšenie, ohotu spolupracovať a snahu pomôcť dobrej veci.

Je skvelou správou pre Slovensko a Čechy, že sa tu máme s kým fundovane a zanietene rozprávať o Biblii, a to dokonca v štátnom verejnoprávnom médiu. Aj toto je jedna zo zmien, ktorá nastala po Nežnej revolúcii a za ktorú budme Bohu veľmi vďační.

Centrum kresťanského vzdelávania má 25 ročnú prax v oblasti celožiivotného vzdelávania. Okrem štúdia Biblie, ktoré poskytuje jeho najstaršia zložka Biblická škola, sa organizácia sústreďí najmä na vzdelávanie detí a mládeže prostredníctvom Evanjelickej spojenej školy. Tretím subjektom je Nadácia kresťanského vzdelávania, ktorej úlohou je finančne napomáhať týmto rôznym formám a spôsobom kresťanského vzdelávania. Vráťme sa trochu na začiatok, kedy boli priestory Biblickej školy plné študentov hladných po biblickom vzdelávaní. Záujem o biblické štúdium časom postupne upadal. V čom to bolo?

Ako to dnes retrospektívne hodnotíš?

Biblické vzdelávanie dospelých v Martine od roku 1998 bola snaha ponúknuť to, čo po dekádach ateizácie v našej spoločnosti aj cirkvi chýbalo. Následné desaťročie bola v našej spoločnosti pomerne turbulentná doba plná zmien, na ktoré sme sa snažili reagovať. Čas ukázal, že sa nám to, vďaka Bohu, podarilo, lebo Centrum kresťanského vzdelávania každý rok rástlo. Jeho priestory, služby, no najmä množstvo študentov sa oproti prvým rokom približne zdesaťnásobili. Napríklad, len učiteľov na Evanjelickej spojenej škole máme dnes okolo 100, čo je viac ako študentov Biblickej školy v najlepších rokoch (v roku 2000 bolo napríklad okolo 80 študentov). Na to pôvodné vzdelávanie dospelých máme teraz menej času a síl, no myslím, že za pár rokov sa budeme môcť naň znova viac zamerať. Pracujem v tejto oblasti na veľmi zaujímavom a prítiažlivom projekte, no viac neprezradím – bude to prekvapenie :)

Myslím, že aj na tomto príklade môžeme vidieť, že situácia sa niekedy nevyvíja presne tak, ako sme plánovali alebo ako sme si vysnívali. Čo je dôležité „mať vtedy pred očami“ (Fil 3,14)?

Z doterajšej skúsenosti mi vychádza, že je dobre, že sa situácia nevyvíja tak, ako sme plánovali. Je totiž lepšia, ako som kedy sníval. Naším zámerom nemá byť realizovanie našich plánov, ale byť konštruktívnou súčasťou tých Božích.

Rozhovor

Je totiž lepšia, ako som kedy sníval. Naším zámerom nemá byť realizovanie našich plánov, ale byť konštruktívnou súčasťou tých Božích. A naším cieľom, ktorý máme mať

vždy pred očami, nemá byť splnenie našich snov, ale oslava nášho Boha. Kiež by k tomu viedli všetky zmeny v našich životoch.

” Naším zámerom nemá byť realizovanie našich plánov, ale byť konštruktívnou súčasťou tých Božích. ”

Za rozhovor ďakuje
Hedwi Tkáčová <><

doc. Ing. Bohdan Hroboň, PhD. MA je ženatý a má dve deti, syna (15r.) a dcéru (13r.). Aktuálne pôsobí ako riaditeľ Biblickej školy v Martine (dnes známa aj ako Centrum kresťanského vzdelávania v Martine), riaditeľ Nadácie kresťanského vzdelávania v Martine, ako vedecko-výskumný pracovník na Trnavskej Univerzite v Trnave, učiteľ náboženskej výchovy na Evanjelickej spojenej škole v Martine a moderátor rozhlasovej relácie (STVR).

Fotky v článku sú použité s dovoľením **B. Hroboňa**

“Nahum, Habakuk a Sofoniáš” je názov 12. zväzku z edície Komentáre k Starému zákonu. Autormi komentáru k spomenutým prorokom sú Iveta Strenková, Bohdan Hroboň a Miroslav Varšo. Ide o zväzok, ktorý nadväzuje na dva predchádzajúce zväzky k malým prorokom. Kniha vyšla koncom júla 2024 vo vydavateľstve Vivit.

Biblický pohľad na zmeny

Žijeme vo svete, v ktorom sa všetko neustále mení. Počnúc tým, ako my sami rastieme, meníme sa fyzicky, menia sa naše skúsenosti a naše správanie. Mení sa príroda, pozorujeme klimatické zmeny. Zmeny sa dejú v krajine, v ekonomike. Zmeny sa dejú pri tých najmenších veciach, až po zmeny v rozmeroch vesmíru. A predsa, v našom vnútri, niektorí viac a niektorí menej, túžime po niečom nemennom, stabilnom. Po pevnom bode, ktorého by sme sa mohli chytiť, kde by sme sa mohli schovať pred vírom zmien.

Odkiaľ táto naša túžba pramení? V celom našom svete je len jedna realita dostatočne nemenná a stabilná a tou je Pán Boh, ktorý je ten istý včera dnes i naveky (Židom 13,8). Možno potreba pevného bodu je práve odtlačok Božieho prsta v nás.

Boh sa nemení, ale neznamená to, že nekoná, že nepôsobí v tomto svete a v našich životoch. Často hľadáme pevný bod v živote a stabilitu v iných veciach ako práve v Bohu. Realita je však taká, že žiadna vec nám nevie poskytnúť takúto stabilitu. A tak, ani vzťahy v rodine, priateľstvá, šťastie, zdravie, domov, politici alebo naše koníčky nám neposkytnú ten pevný nemenný bod. Všetky tieto veci podliehajú zmenám. Nechcem tým povedať, že to sú zlé veci. Určite sú dobré a potrebné, ale nemôžeme od nich očakávať to, čo nám sľubujú. Ten pevný bod treba hľadať v našom Bohu.

Ako sa vyznať v takomto svete plnom zmien? Naše reakcie na zmeny sú ovplyvnené rôznymi faktormi, ako sú: naša povaha, typ osobnosti, naše detstvo a naše predchádzajúce pozitívne aj negatívne skúsenosti so zmenami. Niektorí ľudia zmeny radi vítajú, berú ich ako príležitosti, a potom sú takí, ktorí sa zmien boja a snažia sa im všemožne vyhnúť.

Mne osobne zmeny neprekážajú, pokiaľ viem o nich dopredu a viem sa na ne fyzicky a aj psychicky pripraviť. Takýmto spôsobom o zmenách často premýšľame. Či je zmena pozitívna a či negatívna, či ide o očakávanú, plánovanú zmenu, alebo či je zmena náhla a nepredvídaná. Božie Slovo nás však pozýva premýšľať nad zmenami v našom živote iným spôsobom. A to, vidieť zmeny ako tie, ktoré sú od Boha, a tie, ktoré nie sú od Neho.

Tie zmeny, ktoré prináša Boh do našich životov, nemusia byť vždy tie najľahšie alebo najpohodlnejšie. Božie zmeny majú vždy zmysel a majú svoj cieľ. Problém býva v tom, že nie vždy rozumieme, prečo sa takéto zmeny dejú v našom živote.

To je tá správna chvíľa, keď má nastúpiť naša viera v Pána Ježiša, dôvera v to, že On má veci vo svojich rukách a že Jeho úmysly smerujú k blahu a nie k nešťastiu, dať nám budúcnosť a nádej (Jeremiáš 29,11). Ani malé dieťa nemusí a niekedy ani nevie vždy pochopiť rozhodnutia svojich rodičov, ale môže im dôverovať, že to, čo robia, robia z lásky a pre jeho dobro. Je v poriadku a je to aj správne mať vlastné plány, ale ako veriaci ľudia by sme mali dovoliť Bohu v prípade potreby ich upravovať a meniť. Keď bol apoštol Pavol so svojimi spolupracovníkmi na druhej misijnej ceste v Malej Ázii, chodili po miestnych mestečkách a zvestovali evanjelium. Pán Boh mal s nimi iný plán, ako môžeme čítať v Skutkoch apoštolov v 16. kapitole:

⁶Potom prešli Frýgiou a Galáciou, ale Duch Svätý im zakázal hlásať slovo v Ázii.

⁷Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Duch Ježišov im nedovolil. ⁸Prešli teda Mýziou a zišli do Troady. ⁹Tu sa ukázalo Pavlovi v noci videnie: nejaký muž, Macedóнець, stál pred ním a prosil ho hovoriac: Prejdi do Macedónie a pomôž nám! ¹⁰Ako videl toto videnie, ponáhľali sme sa do Macedónie, presvedčení, že nás Boh volá, aby sme im zvestovali evanjelium.

Pravdepodobne spočiatku nerozumeli tomu, prečo im stále niečo bráni vo vznešom celi zvestovať evanjelium. Keď však Pán Boh prehovoril k Pavlovi v nočnom videní, tak pochopili, že tie zmeny v ich plánoch prichádzali priamo od Boha. Začali dôverovať Bohu a šli spolu do Macedónie. Viem si predstaviť, že mali veľké očakávania, čo bude Pán Boh robiť. Možno spravia nejakú veľkú evanjelizačnú akciu a celé mestá začnú veriť v Pána Ježiša. Ale toto sa nestalo. Namiesto veľkej slávy boli odmietnutí miestnou židovskou komunitou, dostali sa do väzenia, dokonca ich v jednom meste chceli aj ukameňovať.

Namiesto davov, uverili skôr jednotlivci, ako Lýdia, žalárnik a služobná žena veštica. Mohli sa pýtať prečo? Prečo nám Pán Boh, tak radikálne zmenil naše smerovanie? Kvôli tomuto? V Biblii však nevidíme, že by sa na to sťažovali, ale len s vierou pokračovali v tom, do čoho ich Duch Svätý viedol. A my dnes, v 21. storočí, už vidíme dôsledky týchto zmien úplne v inom svetle. Takýmto spôsobom sa evanjelium dostalo do Európy. V týchto mestách v Macedónii vznikli prvé európske cirkevné zbory. Práve z jedného z týchto zborov v Tesalonikách, o mnoho rokov neskôr, vyšli ďalší dvaja misionári, ktorí nakoniec priniesli evanjelium až na naše územie. Tak isto aj my môžeme ďalej pokračovať v tejto činnosti, ak necháme Pána Boha prinášať zmeny do našich plánov, a to aj v prípade, že týmto zmenám nebudeme rozumieť. Zmeny, ktoré prináša Pán Boh, majú za cieľ, aby bolo oslávené Jeho meno. Niekedy nás však chce iba chrániť pred nebezpečenstvom alebo nás chce na niečo pripraviť. Zmeny v živote môžu slúžiť pre nás aj ako skúšky viery.

Pamätám sa, ako sme pred pár rokmi boli s manželkou navštíviť moju rodinu v Bratislave. Keď sme sa vydali autom na spiatočnú cestu domov a boli sme už na diaľničnom moste, zrazu sme začali strácať rýchlosť. Auto spomaľovalo a nereagovalo na moje zúfalé stláčanie plynového pedálu. Zaparkovali sme na krajnici, obliekli si reflexné vesty, na cestu sme položili výstražný trojuholník a zavolali sme odťahovú službu. Pri čakaní na ňu som premýšľal nad tým, že by som mal dôverovať Pánu Bohu, že Jeho úmysly nakoniec smerujú k blahu. Ale ako som tam tak stál, prichádzali mi iné myšlienky: Čo je toto za blaho? Ako môže to, že nám prestalo fungovať auto na diaľnici, slúžiť na čokoľvek dobré? Prečo sa toto deje? Nerozumel som tomu, ale v duchu som sa modlil, aby mi to Pán Boh ukázal. No nič zázračné sa vtedy neudialo.

Auto sme nechali v miestnom autoservise a domov, do Žiliny, sme šli vlakom. Keď som sa po pár dňoch vrátil po auto do servisu, tak ma informovali, že sa pokazil maličký čip, súčiastka, ktorá nakoniec spôsobila, že celé auto bolo nefunkčné. Pri oprave mechanici našli aj oveľa vážnejšiu poruchu. Bol to problém s kolesom, ktorý, ak by sa bol prejavil na diaľnici v plnej rýchlosti, tak mohol spôsobiť tragédiu. Možno tu išlo iba o náhodu, ale pre mňa bude táto skúsenosť navždy dôkazom Božej starostlivosti a ochrany. Ak sa aj dejú v našich životoch zmeny, ktorým nerozumieme, ktoré sú aj nepríjemné, vkladajme našu dôveru do Božích rúk, že On je nad tým všetkým.

Nie všetky zmeny, čo sa dejú, spôsobuje Pán Boh. Keď my sami meníme naše smerovanie, keď sa vzdávame od Boha, keď činíme hriech. Náš život býva ovplyvňovaný a mení sa v dôsledku nášho hriechu a hriechov páchaných ľuďmi v našom okolí. Keď sa deje v krajine korupcia, keď ľudia ničia prírodu, keď sa vo vojne robia vojnové zločiny, to nie je Božia vôľa, to nie sú Božie zmeny. Nádejou a dobrou správou pre nás je, že Pán Boh nás ani v takýchto chvíľach neopúšťa, On môže byť pre nás hradom a útočiskom (Žalm 91,1-2). A čo je pre nás najpodstatnejšie, On sám trpel a zomrel za naše hriechy, ale bol aj vzkriesený a pozýva nás k zmene smerovania. Nechajme Pána Ježiša konať v našom živote a dovoľme Mu nás meniť. Amen

Marián Lajda

Rozhlasové služby Božie zo Žiliny

kazateľ

Ivan Eľko

generálny biskup ECAV

31. 10. 2024

Rádio Regina

9:05

Nie je nič stálejšie než zmena

Nedávno sme boli v kine na rozprávke, ktorá v nás zanechala veľký dojem – zrejme väčší ako na naše deti. Rozprávka ukazovala život dievčatka, ktorému vstúpi do života hrozná tragédia a tá navždy zmení nielen jeho život, ale aj život jeho rodičov. Je ňou puberta. Prvá ozajstná veľká zmena v živote, ktorý dovtedy bežal pomerne hladko a plynule. Prináša veľa nových pocitov, emócií, ktoré zakolíšu rovnako rovnováhou dieťaťa ako aj rodiča, pred ktorým stojí zrazu iný človek. Nanovo sa s ním musí naučiť v láske žiť alebo to aspoň prežiť. A to je ešte len začiatok zmien v živote, ktoré prídu tak, ako sa deje život. Niekedy však sami vyvoláme zmenu, ktorú na jednej strane chceme, no nevieme, ako s ňou pracovať.

V podcaste Nevyhorení, ktorý sa zaoberá rôznymi témami z oblasti psychológie, je jeden diel venovaný zmenám a našou prirodzenou reakciou na ne. Jana Bernaťáková, ktorá je v súčasnej dobe jednou z odborníčok na tému zmeny v pracovnom aj osobnom živote, hovorí, že každá zmena znamená vyjsť zo svojej zóny komfortu, ktorá je zároveň našou zónou kompetencie, do zóny nepohodlia, nekompetentnosti. Sme neistí, nevieme, čo máme robiť, robíme chyby, máme pocit, že zlyhávame, stojí nás to námahu, a tak si často myslíme, že predtým nám bolo lepšie, aj keď tam bolo veľa vecí, ktoré nám prekážali, no s ktorými sme sa už naučili žiť. Vraciame sa späť, zmena v nedohľadne.

Sú zmeny očakávané, vytúžené, ale aj zmeny ťažké a náhle. No ak nás Pán Boh cez niečo vedie, má na to dobrý dôvod. Nič sa nedeje len tak a ani zmeny, ktoré musíme podstúpiť, nás nemajú zdeptať, ničiť či obrať o radosť zo života. Aká má byť naša odpoveď na zmenu? Všetci dobre poznáme výrok zmena je život. Život je síce zmena, ale veriaci človek vie, že nech príde čokoľvek, Boh je ten istý včera, dnes i naveky. Boh nie je zmena. On nás miluje rovnako ako pri našom narodení. On sa o nás stará rovnako ako pred rokom a pozerá sa na nás teraz s nádejou, tak ako sa na nás bude pozeráť v deň našej smrti. Pán Ježiš - keď bol na zemi - prešiel si zmenami v živote, okúsil radosť z prijatia, smútok zo straty priateľa, ľútosť nad ubolenými či lásku k strateným. Nech prežíval a cítil čokoľvek, bol stály vo svojej oddanosti k Otcovi a svojmu poslaniu, pre ktoré bol určený. Čo robia pocity s nami? Raz si hore a raz si dole - podľa toho, čo práve cítiš a čo sa deje v tvojom živote. No ty nie si tvoje pocity, city a ani tvoje myšlienky nie sú tebou, ak o nich dokážeš ako jediný tvor na zemi premýšľať a smerovať ich. Nasmerujme svoju myseľ na to, čo nám hovorí Boh cez svoje slovo, ak prechádzame zmenami. Čo ti hovorí: Som s tebou, kamkoľvek pôjdeš...Nezanechám ťa... Neopustím ťa... Posilním ťa... V zmene máme jednu jedinú istotu a nie je ňou ani manžel, ani deti, ani

rodina, ani priatelia, ani... Jedinou istotou je, že Boh sa nemení a Jeho zaslúbenia pre nás platia rovnako, ako platili v čase, keď boli napísané. V živote prichádzam na to, že ak si prejdem nejakým obdobím - pekným, či menej pekným - až potom vidím, čo tým Boh myslel. Stretávam ľudí, ktorí si prešli niečím podobným a môžem im byť bližšie, môžem im lepšie rozumieť. Keď sa človek vyjadruje k niečomu, čo sám neprežil, sú to často len frázy a nevyžiadané rady. No práve keď hovoríme o ťažších chvíľach, môžeme dosvedčovať svoju vieru a nezakrývať aj boje, ktoré zvädzame. Byť autentický v tom, čo prežívam a žijem, je kľúčové, ak má spoločenstvo rásť, vzájomne sa niest' a hlavne, ak ja ako človek chcem slúžiť iným skrze svoj život. Náš život má byť našou bohoslužbou, nech už príde akákoľvek zmena v živote, môžeme ňou slúžiť Bohu. Nedávno ma zastavil výrok, že kresťan je kilometer široký, ale len centimeter hlboký. Stojí pred nami výzva ísť do hĺbky aj v momentoch zmeny.

Ak máme identitu zakorenenú hlboko v Bohu, k službe nás motivuje Jeho láska a náš postoj je v každej chvíli vernosť Jeho menu, môžeme aj zmeny považovať za dar. Sme veriaci a nie vediaci, tak nech nám je v každej chvíli nádejou, že Boh vie, prečo sa veci dejú.

Katka Lábajová

Zaujímalo nás

Aká zmena v živote Ťa prinútila kráčať iným smerom a bolo to dobré?

Keď som premýšľala nad zmenami v živote, ako prvé mi napadli tieto dve: rozhodnutie sa pre Ježiša a rozhodnutie sa pre môjho manžela. Obidve tieto zmeny mi dali možnosť kráčať úplne iným smerom, ako som kráčala pred nimi. Viera v Ježiša mi dala základ do života, ktorý som nemala. Vyrastala som v rodine, ktorá ma nevedla k Bohu, ale pomocou konfirmácie a ľudí zo zboru som sa rozhodla pre Ježiša. Aj keď môj vzťah s Ježišom nie je ukážkový, nikdy by som nechcela zmeniť toto rozhodnutie. Boh mi dal nové príležitosti v živote a čistú cestu, po ktorej môžem za Ním kráčať. Druhá zásadná zmena bola moje manželstvo, kedy som sa rozhodla zdieľať svoj život s mojím manželom a spoločne nasledovať Ježiša. Som rada, že mi Boh poslal môjho manžela do života a dal mi možnosť zdieľať svoj život s ním.

Anička

Život s Pánom Bohom a jeho úprimné nasledovanie vždy prináša rôzne výzvy, či už sú to výzvy osobnostné v našich životoch, alebo výzvy spojené s rozširovaním Božieho kráľovstva.

Pre mňa osobne to bolo pozvanie prebrať vedenie nášho misijného tábora KECY. KECY sú anglický tábor pre deviatakov a stredoškolákov organizovaný v spolupráci s Američanmi, ktorí prídu na Slovensko, a jeho cieľom je priniesť evanjelium študentom mimo našej zborovej mládeže.

Nebola to výzva, ktorú by som nechcel prijať alebo si ju nevedel predstaviť, práve naopak, v niečom to bol môj sen, pretože by som mohol väčšou mierou prispieť rukou k dielu. Napriek tomu som vedel, že mi nedáva zmysel prijať túto ponuku bez toho, že by to bolo miesto, kde ma Pán Boh chcel. Tak som sa veľa modlil a rozmýšľal, až som nakoniec túto výzvu prijal.

Už od začiatku líderská rola zahŕňala aj veľa zodpovedností, ktoré som dopredu neodhadol a nečakal. Rozdiel medzi mojím očakávaním náročnosti a realitou bol obrovský.

Boli momenty, keď som naozaj nevedel, ako zareagovať a čo robiť, ale práve v tých chvíľach sa Ježiš veľmi oslávil a ukázal mi, že služba vôbec nie je o mne a On tam pre mňa vždy je.

Na KECY tábore a som viedol 32-členný tím, zložený z 21 slovenských vedúcich a 11 Američanov a Pán Boh nás požehnal 39 študentami, kde väčšina z nich bola na „Kecoch“ prvýkrát. Mali sme možnosť urobiť programovo dobre vyladený tábor, ale aj zažiť naozaj hlboké rozhovory a každý študent mal šancu sa dozvedieť o Ježišovi a urobiť rozhodnutie o jeho nasledovaní.

Napokon som veľmi vďačný za tento krok zmeny, ktorý som mal príležitosť urobiť. Pán Boh nie len že si požehnal výsledky našej služby, ale aj ja som sa mohol osobnostne veľmi posunúť a už sa teším na ďalší rok.

Lukáš

Jednou zo zmien, ktoré som urobila v mojom živote, je pravidelné ranné cvičenie. Roky ma bolieval chrbát, a tak som si povedala (aj na sestrin podnet), že budem cvičiť. Už približne 4 roky pravidelne cvičím a vidím, že to bolo dobré rozhodnutie .

Anka

Detský tábor v USA

V polovici júla sme sa po niekoľkomesačnej príprave vydali na misijnú cestu do USA. Naším cieľom bol štát Illinois, konkrétne jeho hlavné mesto Chicago. Po našom prilete sme mali niekoľko dní možnosť aklimatizovať sa, spoznať mesto, cirkevný zbor a miestnych ľudí. Ďalší týždeň nás čakal trojdňový tábor s názvom Vianoce okolo sveta. A teda, ako je zrejmé z názvu, netradične, počas leta sme sa rozprávali o biblických udalostiach spájajúcich sa s Vianocami a spoznávali sme, ako rôzne kultúry po celom svete oslavujú narodenie nášho Spasiteľa.

Našou úlohou bolo sprevádzať deti počas dňa na tábore a viesť workshop, kde sme americké deti učili o tom, ako oslavujeme Vianoce na Slovensku. Rozprávali sme im o slovenských tradíciách, medzi ktoré patrí napr. udelenie medového krížika na čelo, rozprávali sme im o tradičných pokrmoch, ktoré počas vianočných sviatkov konzumujeme a pod.

Obľúbenou časťou nášho workshopu bolo ochutnávanie lineckých koláčikov, ktoré sme pre deti vopred napiekli a následne sme ich spoločne lepili džemom. Malí aj veľkí si na koláčikoch veľmi pochutnali a dokonca jedna staručká pani si od nás vypýtala recept so slovami, že tieto koláčiky niekedy musí upiecť aj ona. Deťom sme s veľkou láskou a nadšením odovzdali darčeky, ktoré sme im vďaka ochotnej podpore Vás, milí bratia a milé sestry, priviezli. Darčekom sa veľmi potešili.

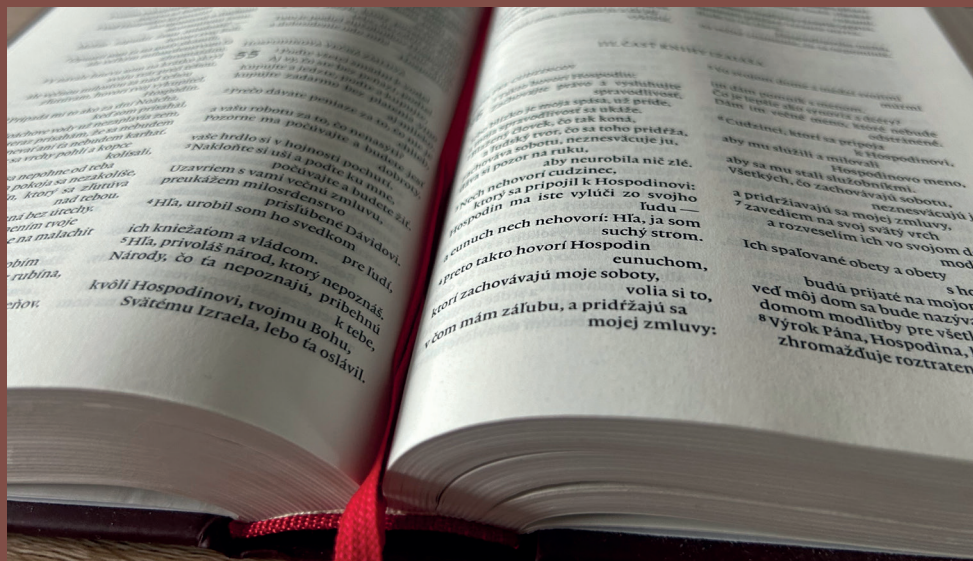
Zaujímavou časťou každého dňa na tábore bolo učenie sa piesne Tichá noc. Zaujímavosťou však bolo, že každý deň sme sa naučili jednu slohu piesne a vždy v inom jazyku. Počas druhého dňa sme mali tú česť učiť deti časť slovenskej verzie Tichej noci. Bolo pre nás ohromným zážitkom počuť ju spievať od takmer sto amerických detí.

Boli sme očarení, s akou veľkou láskou a pohostinnosťou nás naši americkí priatelia privítali. Počas nášho výletu sme mali možnosť navštíviť niekoľko domácností, prespať u viacerých rodín a vždy sme sa stretli s otvorenou náručou a vrelým prijatím. Sme veľmi vďační a šťastní za príležitosť navštíviť USA a slúžiť na tábore spolu s našimi bratmi a sestrami.

Lydka Rajčanová

Biblia a financie

Začnem krátkym príbehom, keď sa ku mne pri počúvaní podcastov Zabudnuté cesty dostali pre mňa veľmi zaujímavé informácie z oblasti financií. Keďže mi chýbala v spoločnosti lepšia výuka o finančnej gramotnosti, veľmi ma nadchlo, že sa niekto zaoberá témou, ako narábať s financiami Božím spôsobom. Ako mať hojnosť a pritom nestratiť smer a neslúžiť dvom pánom. Ako som sa do témy dostávala hlbšie, bola som stále viac nadšená a dozvedala som sa nové veci.

Vždy som si myslela, že rozdávať sa má z dostatku. Že keď budem mať nadbytok ja a moja rodina, až potom sa môžem zdokonaľovať v rozdávaní. Lenže problém je v tom, že keď nevieme dávať z mála, nebudeme vedieť dávať ani z dostatku. Ak sa naučíme pomáhať, keď máme málo, nedostaneme príležitosť rozdávať z dostatku. Hojnosť bude pre nás stále vzdialeným cieľom. Keď budeme môcť darovať aj pár eur za mesiac, prinesie to neuveriteľný pocit na srdci a otvorí sa nám nové možnosti. Začnú sa diať zázraky, ako to bolo napríklad v mojom prípade. Už dlho som rozmýšľala o tom, že začnem prispievať pravidelne, malou sumou na dobrú vec. Stále som váhala. Potrebovala som nejaký impulz, aby som to zrealizovala. A tým bol presne tento podcast. Ešte v ten deň som sa rozhodla pravidelne prispievať maličkou sumou. Hovorila som si, že je to tak skúšobne.

A presne na konci toho istého mesiaca ma oslovila moja nadriadená v práci, že si všimla výkon, aký som v práci podala, a na ďalší mesiac som dostala mimoriadne prémie. Bol to Boží zázrak, nad ktorým sa dodnes pousmejem a poviem si: Pane, si fakt neskutočný. Výkon som podávala už dlho a považovala som to za samozrejmosť. Je fakt zaujímavé, že si to niekto všimol, až keď som ja začala byť aktívna v dávaní. Toto však nebola jediná téma, ktorá ma v celom seminári oslovila. Sú tu aj ďalšie fascinujúce témy ako práca, poctivosť, deti, financovanie, utrácanie, investovanie, dlh... Prihlásila som sa aj do kurzu, na ktorý sa v októbri veľmi teším. Rada by som priniesla aspoň zlomok týchto informácií aj vám, a preto som poprosila organizátorov týchto kurzov, aby o tom prišli porozprávať aj do nášho zboru. Verím že to Pán požehná a použije na dobrú vec.

Alena Dingová

Ako hospodáriť s financiami božím spôsobom

Prednáška s obedom
a občerstvením

**Kedy: sobota 9. 11. 2024
o 10:00**

Zborová sieň
evanjelického kostola
Účasť nahlásiť
na hárky vo vestibule kostola

NA PENIAZOCH (NE)ZÁLEŽÍ

Howard Dayton

Čím žijeme v ECAVZA

Svedectvá z letných táborov

Detský tábor

Tohtoročný detský tábor sa vydaril. Program bol veľmi pestrý. Boli sme na dvoch výletoch: v Rajeckých Tepliciach a v Čutkovskej doline, kde nás zasiahla veľká búrka, ale stihli sme sa, vďaka Bohu, pred ňou skryť. Keď bolo veľmi horúco, oblievali sme sa vodou. S Američanmi sme sa hrali rôzne športové hry a učili sme sa zábavnou formou po anglicky a na tvorivých dielňach sme všeličo vyrábali. Chodili sme do parkov, ako je napríklad Bôrický park, kde sme si zasúťažili a zároveň trochu zašportovali. Teším sa na budúci rok!

Radka Cabejšková

Dorastový tábor

Zdravím, volám sa Filip a tento rok som išiel na svoj prvý dorasták (dorastovo-mládežnícky tábor, pozn.red.). Aj keď na KECY som chodil už štyri roky, dorastáku som sa vždy z nejakého dôvodu vyhýbal.

Tento rok ma však Majo pozval do organizačného tímu, a tak som sa „hecol“ a povedal som si, že do toho idem. A neľutujem. Napriek tomu, že medzi mnou a účastníkmi bol aj šesťročný rozdiel, tento tábor som si neskutočne užil. Hranie aktivít, skupinky či tematické večery, nazývané E-night. Cítil som sa, že sem skutočne zapadá a že si tu môžem vybudovať kamarátstva, ktoré budú trvať dlhé roky.

No a najlepšie zážitky? Tých je celý zoznam: tancovanie na plesovom E-nighte, schádzanie z Veľkého Hincovho plesa v obrovskom daždi, zjedenie celého strúčika cesnaku, nočná hra, po ktorej vyzerala porada tímu ako stretnutie zombíkov, alebo vyhánanie netopiera, ktorý nám vletel dnu. No mojím top zážitkom bude už navždy možnosť zdieľať svoju cestu s Ježišom a všetky tie povzbudivé slová od účastníkov tábora. Vytvorili sme tam vďaka Kristovi komunitu, na ktorú, myslím, nikto z účastníkov tak skoro nezabudne.

Filip Mravec

Tábor pre stredoškolákov KECY

Ahojte, volám sa Jonáš, som študent zo Žiliny a bol som už asi na všetkých táboroch organizovaných naším zborom. Detský tábor, dorastový, zimný tábor, KRT a v posledných troch rokoch aj KECY. Ale tento rok bol pre mňa v jednej veci špeciálny, vďaka tomu, že ma prvýkrát pozvali do organizačného tímu.

KECY- pre tých, ktorí o tomto tábore neviete- sú anglicko-evanjelizačným táborom pre stredoškolákov. V priebehu dňa máme rôzne (prevažne športové) aktivity s Američanmi, ktorí sem za týmto účelom prišli, a večer sú témy o Bohu. Program je tu naozaj bohatý a je to rozhodne super, ale často mi chýba spánok a čas osamote.

V minulosti sa mi preto KECY zdali byť zbytočne uponáhľané, stresujúce a všeobecne som preferoval DMT (Dorastový tábor). Tento rok som na ňom ešte nebol, takže si vytvorenie definitívneho názoru nechám na potom, ale jedna vec, ktorá mi ako účastníkovi KECOV bola ukázaná, bolo množstvo úsilia, ktoré tím vynakladal a najmä dôvody, prečo to robí. Každý jeden člen tímu pracoval mesiace vopred, aby všetko bolo čo najlepšie a aby študenti mohli mať na KECOCH príležitosť spoznať Krista. To je perspektíva, ktorá mne, ako človeku, ktorý na tábory chodil najmä kvôli zábave, vlastne predtým nikdy nenapadla.

Ako introvertovi mi vždy vadilo vystúpiť z komfortnej zóny a spoznávať nových ľudí, pretože som na to nevidel žiaden legitímny dôvod, a tak som všetky možnosti integrovať s niekým novým považoval za problém. Tento rok som však pred táborom videl ľudí stráviť dokopy hodiny modlitbami za študentov a ich ochotu rozprávať sa s hocikým o hocičom. A musím povedať, že s týmto pridaným kontextom - že tu nie sme len pre seba, ale aj pre úžitok druhých - som si to oveľa viac užil. Za posledného polroka som sa snažil naučiť, ako funguje medziľudská komunikácia (áno, 18 rokov mi nestačilo) a pomaly zisťujem, že konverzácia nie je až tak desivá, ako som si doteraz myslel.

Ale bez motivácie, ktorou je pre mňa Kristus a ostatní ľudia, ktorí na KECY chodia, by som to nezistil. A preto, aj keď by som mohol písať o množstve úžasných zážitkov, ktoré som tu mal - a toto by som nikdy nečakal, že poviem - najviac sa mi páčilo práve spoznávať nových ľudí, so snahou vidieť ich cez optiku Božej lásky a nie cez kombináciu cynizmu a pesimizmu ako kedysi.

Stále som nemal toľko rozhovorov, a to najmä tých hlbokých, ako by som chcel, ale verím, že s Božou pomocou budem schopný nájsť v sebe rovnakú lásku k druhým, akú má On a že pre mňa pripravil zaujímavú a zmysluplnú cestu životom.

P.S.: Tu je aj tak zoznam top zážitkov, nie nevyhnutne v poradí:

1. Hranie Človečiny
2. Posielanie gnómov poštou M. Benčíkovi (stále nevie, kto to robil)
3. Pozorovanie ľudí, ako si užívajú aktivity, ktoré som vymyslel
4. Výhľad na hviezdy
5. Nájdenie náhodnej pijavice

Jonáš Birner

Krátky tábor KRT

Ako sa stať z neužitočného užitočným?

V dňoch od 29.8. do 1.9. 2024 som mala milosť (aj s mojimi deťmi) byť opäť na KRT-e v hoteli Boboty blízko Terchovej. Bol to môj siedmy (jubilejný) pobyt tentokrát v prostredí s krásnym výhľadom na Malú Fatru, uprostred svojich vzácných bratov a sestier, v požehnaní od dobrého Hospodina.

Keď som sa v lete 2018 prvý raz zúčastnila KRT-u v hoteli Studnička na Orave, netušila som, akým- priam symbolicky (oživujúcim), duchovným osviežením sa pre mňa tento čas stane. Odvtedy som nevynechala ani jedno každoročné stretnutie. KRT bol a je (pre mňa) čas užitočne strávený v spoločenstve s bratmi a sestrami v Kristu budovaním a upevňovaním vzájomných vzťahov pri rôznych aktivitách (rozhovoroch, hrách, diskusiách, počas turistiky či chvíľ osobného oddychu, atď.) s bohatým programom pre všetky vekové kategórie. Predovšetkým však KRT je skvelým časom, kedy si (po letných horúčavách) môžem oddýchnuť a stíšiť sa pred Pánom Bohom s túžbou nechať sa občerstviť Jeho slovami. Čo má pre nás všetkých Pán Boh teraz pripravené? Čomu ma chce učiť, k čomu ma pozýva?

Ústrednou témou tohtoročného KRT-u bol List apoštola Pavla Filemonovi. Jeho výkladom nás sprevádzal brat farár Marián Kaňuch. Zamýšľali sme sa, aký význam má pre nás v dnešnej dobe príbeh otroka – neužitočného Onezima, ktorý kedysi okradol svojho pána Filemona. Ako otrok na úteku stretol Pavla a prostredníctvom jeho svedectva uveril v Pána Ježiša Krista. Apoštol Pavol ho už ako obráteného užitočného kresťana (grécke meno Onezim znamená prospešný, užitočný), posielal naspäť k Filemonovi s listom v ruke, kde mu „píše v dôvere, že urobí aj viac, ako hovorí.“ (v.21)

V bohatom programe tábora boli aj zaujímavé semináre o vzťahoch (nielen) v manželstve, ktorými nám poslúžili vzťahoví poradcovia, manželia Polohovci z Banskej Bystrice. V svojich dvoch prednáškach ponúkli hlbší pohľad na spôsoby komunikácie, odhalili emócie, ktoré sa ukrývajú pod rúškom našich reakcií a poukázali na „ničiteľov“ – deštruktívne formy komunikácie. Detské besiedky viedli služobníci z nášho žilinského cirkevného zboru (Peťka Maceková, Ad'ka Hanková, Lydka Rajčanová, Majka Štefániková (so mnou), sestra farárka Olinka Kaňuchová a Baška Birnerová). Obľúbenú večernú besedu – TALKSHOW – na tému Kresťan a práca viedla Romanka Lajdová a na jej otázky odpovedali manželia Polohovci a tiež aj Adam Rajčan, Barborka Birnerová a Janka Novotná.

Priznám sa, že detaily života Onezima (spolu s témou odpustenia na detskej besiedke a zamyslením sa nad fungovaním vzťahov s blízkymi počas seminárov) vo mne rozrezovali viaceré otázky. Nie som aj ja ako otrok Onezim, ktorý uteká pred nepríjemnou akoby neriešiteľnou situáciou? Onezim s vedomím, že vykonal niečo zlé, sa ukrýva, potuluje, prežíva v strachu (pred dolapením) deň čo deň. Až jedného dňa počuje (z úst Pavla) zvesť o Pánovi Ježišovi. Onezim uverí, že Pán Ježiš odpúšťa hriechy a dáva nový život. Omilostený Onezim si uvedomuje, že Pán Boh mu odpustil ako Kráľ odpustil velikánsky dlh dlžníkovi v podobenstve O nemilosrdnom sluhovi. Je teraz práve ten čas dovoliť Pánu Bohu hovoriť mne osobne do mojich vzťahov a dávať ich do poriadku? Mám sa až tak pokoriť a poprosiť o odpustenie? Nie je to vôbec ľahké- vrátiť sa späť a dať vzťahy do poriadku. Mám odpustiť? Proces naprávania vzťahov je bolestivý. Viem, že Pán Boh je ten, ktorý nás k náprave nabáda a ten, kto vyrovnáva naše chodníky – aj naše vzťahy. Urobím aj ja niečo viac smerom k ľuďom, ako sa odo mňa vyžaduje?

Letné prázdniny sú už za nami. Vchádzame do nových povinností a čakajú nás aj zmeny. Božie slovo, ktoré znelo na tohtoročnom KRT-e volá k zmene (môjho) najhlbšieho vnútra. Som vďačná, že v našom zbore sú ochotní služobníci, ktorí zorganizovali stretnutie všetkých generácií, kde sa Pán Boh dotýka srdc. Aj môjho. Teším sa na to, čo Pán Boh so svojím slovom v našich životoch vykoná. Veď Božie slovo sa nikdy nevráti prázdne.

Danka Hrašková

Staršie vydania časopisu si môžete prečítať na web stránke zboru v sekcii [Médiá](#).

www.ecavza.sk

YouTube ECAV Žilina

FB ECAV ZA

ZA *čítaj sa*
časopis žilinských evanjelikov

.....

Názov: ZAčítaj sa - časopis žilinských evanjelikov

Číslo vydania: 2/2024, ISSN 2729-8531

Vydavateľ: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Žilina

Redakčná rada: Hedviga Tkáčová, Katarína Lábajová, Marián Kaňuch

Jazyková úprava: Mária Štefániková, Jana Puškášová, Miroslava Konrádová

Spracovanie a dizajn: Alena Dingová, Miroslav Valko

Kontakt: zacitajsa@gmail.com

Časopis je vydávaný pre vnútornú potrebu cirkevného zboru. ECAV ZA si vyhradzuje právo na distribúciu a obsah uvedený v časopise. Použité fotografie sú vytvorené členmi zboru alebo zaobstarané so súhlasom použitia pomocou bezplatných fotobáňk (pixabay, unsplash, flickr).